

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 09 0 K 020903 16 Kž 6
Sarajevo, 05.09.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Mujanović Ismete kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Pavlović Slavka kao članova vijeća, uz sudjelovanje Roić Živane kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih A. A., O. H. i M. E. zbog krivičnog djela Učestvovanje u tuči iz člana 174. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Sarajeva i branitelja optuženih A. A. i M. E., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 020903 14 K od 22.04.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.09.2018. godine, u prisustvu federalnog tužitelja S. D., optuženog A. A. i njegove braniteljice, advokata M. S. iz S., braniteljice optuženog O. H., advokata H. D. iz S., a u odsustvu uredno obavještenih optuženih O. H., M. E. i branitelja optuženog M. E., advokata T. D. iz S., donio je

P R E S U D U

Žalba braniteljice optuženog A. A. se odbija kao neosnovana, a žalba Kantonalnog tužitelja iz Sarajeva djelimično se uvažava i presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 020903 14 K od 22.04.2016. godine u odnosu na optužene A. A. i O. H. preinačava u odluci o krivičnopravnoj sankciji, tako što se optuženi A. A. i O. H. za krivično djelo Učestvovanje u tuči iz člana 174. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, primjenom odredbe iz člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuju na kaznu zatvora u trajanju od po 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu im se na osnovu člana 57. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 26.05.2014. godine do 21.08.2018. godine, dok se žalba branitelja optuženog M. E. djelimično uvažava pa se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 020903 14 K od 22.04.2016. godine u odnosu na optuženog M. E. ukida i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U preostalom dijelu, prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 020903 14 K od 22.04.2016. godine optuženi A. A., O. H. i M. E. su oglašeni krivim zbog krivičnog djela Učestvovanje u tuči iz člana 174. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), te im je primjenom odredaba člana 49. stav 1. i člana 62. KZ FBiH izrekao uvjetne osude kojim im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti pod uvjetom da svaki od optuženih u roku od 1 (jedne) godine od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH je određeno da ukoliko uvjetne osude budu opozvane, optuženima će se u izrečenu kaznu zatvora uračunati vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženima A. A. i O. H. od 26.05.2014. godine do 21.08.2014. godine, a optuženom M. E. od 16.06.2014. godine do 16.07.2014. godine. Istom presudom je, na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oštećeni H. A. upućen na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi su oslobođeni dužnosti naknade troškova krivičnog postupka i određeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz S. (kantonalni tužitelj) zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači na način da se optuženima izreknu kazne zatvora u zakonom propisanom rasponu za krivično djelo Učestvovanje u tuči iz člana 174. KZ FBiH.

Protiv navedene presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog A. A., advokat M. S. iz S., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presude ukine.

Također, protiv navedene presude žalbu je izjavio i branitelj optuženog M. E., advokat T. D. iz S., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači na način da se ovaj optuženi oslobodi od optužbe.

Branitelji optuženih O. H. i M. E. su podnijeli odgovore na žalbu kantonalnog tužitelja kojima su osporili navode iz te žalbe i predložili da se ista odbije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T09 0 KTŽ 0069924 16 2 od 18.08.2016. godine predložio da se žalba kantonalnog tužitelja uvaži i pobijana presuda preinači u odluci o kazni tako da se optuženima izrekne kazna zatvora za predmetno krivično djelo, a da se žalbe branitelja optuženih A. A. i M. E. odbiju kao neosnovane.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u skladu sa članom 319. stav 3. ZKP FBiH u odsutnosti uredno obavještenih optuženih O. H., M. E. i branitelja optuženog M. E., advokata T. D. iz S., federalni tužitelj je izložio žalbu kantonalnog tužitelja, te ostao kod navoda i prijedloga iz pismenog podneska od 18.08.2016. godine. Braniteljica optuženog A. A. je izložila žalbu i ostala kod navoda i prijedloga iz žalbe i osporila navode iz žalbe kantonalnog tužitelja, dok je optuženi A. A. izjavio da u cijelosti prihvata navode svoje braniteljice. Braniteljica optuženog O. H. je izložila odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja i ostala kod navoda i prijedloga iz tog odgovora.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužitelja i branitelja optuženih i po službenoj dužnosti, u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je, imajući u vidu i navode iz odgovora na žalbu, odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, branitelj optuženog M. E. u žalbi navodi da je prepoznavanje optuženog M. E. u prostorijama PS Novi G. dana 26.05.2014. godine, od strane svjedoka H. A., nezakonito jer isto nije u skladu sa članom 99. stav 3. i 4. ZKP FBiH, pošto su ovom svjedoku predočene samo fotografije optuženih A. A., O. H. i M. E., pa se na ovakvom dokazu ne može zasnivati prvostepena presuda. U prilog navedenoj tvrdnji branitelj ovog optuženog je uz žalbu priložio zapisnik o saslušanju svjedoka H. A. broj 02/2-2-1-sl/14 od 26.05.2014. godine, iz kojeg proizilazi da je ovaj svjedok izjavio da su mu pokazane fotografije optuženih A. A., O. H. i M. E., koje je on odmah prepoznao.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog M. E. ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude.

Članom 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH je propisano da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama ZKP FBiH ne može zasnivati presuda. Članom 296. stav 1. ZKP FBiH je propisano da sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu. Iz obrazloženja pobijane presude (strana 3.) slijedi da zapisnik o prepoznavanju optuženog M. E. u prostorijama PS Novi G. od 26.05.2014. godine kao i zapisnik o saslušanju svjedoka H. A. broj 02/2-2-1-sl/14 od 26.05.2014. godine (koji je priložen uz žalbu branitelja) nisu uvršteni u dokazni materijal tj. nisu izvedeni na glavnom pretresu ni kao dokazi optužbe ni kao dokazi odbrane. Kao materijalni dokaz optužbe na glavnom pretresu je uloženi Zapisnik o prepoznavanju osobe MUP-a KS broj 02/2-2-1-03,04 i 06/14 od 13.06.2014. godine. Prema tome, kako se prvostepena presuda i ne zasniva na Zapisniku o prepoznavanju optuženog M. E. u prostorijama PS Novi G. od 26.05.2014. godine, jer navedeni dokazi nije ni izveden na glavnom pretresu, onda se pozivanje branitelja na navedeni dokaz i u vezi s tim ukazivanje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH ukazuje neosnovanim.

Također ne može se prihvatiti osnovanim žalbeni navod branitelja ovog optuženog da zbog prepoznavanja optuženog M. E. u prostorijama PS Novi G. dana 26.05.2014. godine, od strane svjedoka H. A., ni Zapisnik o prepoznavanju osobe MUP-a KS broj 02/2-2-1-03,04 i 06/14 od 13.06.2014. godine, kako branitelj navodi u žalbi „ne pije vode“. Navedeno stoga, što branitelj u žalbi ne argumentira da je ovaj dokaz pribavljen povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ZKP FBiH (član 11. stav 2. ZKP FBiH), niti branitelj ovog optuženog iznosi razloge od kakvog je uticaja na pomenuti zapisnik o prepoznavanju od 13.06.2014. godine, ranije sačinjeni zapisnik o prepoznavanju od 26.05.2014. godine. Nadalje, kako iz stanja spisa slijedi da u dokazni materijal nisu uvršteni ni Izvještaj o izvršenom krivičnom djelu MUP KS broj 02/2-1-KU.2440/14 od 26.05.2014. godine i Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu broj 02/2-2-1-KU:2440/14 od 16.06.2014. godine

(koje je branitelj ovog optuženog uz žalbu priložio), niti se na njima zasniva prvostepena presuda, onda pozivanje branitelja na ove dokaze i s tim u vezi ukazivanje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, ne dovodi u pitanje zakonitost pobijane presude.

Branitelj optuženog M. E. pobijajući prvostepenu presudu navodi da je prvostepeni sud prekoračio predmet optužbe jer je ovaj optuženi samo udario šamar H. A. na I..., pa je po mišljenju branitelja optuženog, prvostepeni sud remećenje javnog reda i mira od strane optuženog M. E. definisao kao krivično djelo Učestvovanje u tuči iz člana 174. KZ FBiH, što je imalo za posljedicu prekoračenje predmeta optužbe. Iako branitelj to izričito u žalbi ne navodi, iz ovakvog žalbenog navoda proizilazi da branitelj optuženog M. E. pobija prvostepenu presudu i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH. Međutim, kako iz izreke pobijane presude i činjeničnog opisa krivičnog djela za koje je ovaj optuženi oglašen krivim slijedi da se radnja na koju branitelj optuženog žalbom ukazuje uopće i ne stavlja na teret optuženom, jer događaji koji su se desili na tramvajskom stajalištu na Ilidži prije predmetnog događaja uopće i nisu biti predmet optužnice, to nije prekoračena optužba niti je učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka kako to branitelj ovog optuženog žalbom tvrdi.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, branitelj optuženog M. E. u žalbi navodi da prvostepeni sud uopće nije cijenio iskaz svjedoka odbrane M. S. koji je dat na glavnom pretresu održanom dana 11.03.2016. godine, koji dokaz odbrane je, kako branitelj tvrdi, od odlučnog značaja da li je ovaj optuženi uopće i učestvovao u tuči.

Ovaj žalbeni navod branitelja optuženog M. E. je osnovan.

Iz pobijane presude (strana 13. i 14.) slijedi da je prvostepeni sud iznio kratku sadržinu iskaza svjedoka M. S. sa glavnog pretresa koji je održan dana 11.03.2016. godine. Međutim, prvostepeni sud se uopće nije bavio ocjenom iskaza tog svjedoka koji je izjavio da je optuženi M. E. ostao zadnji u tramvaju jer mu je spala patika i da isti iz navedenog razloga nije učestvovao u tuči. Prema tome, kako prvostepeni sud nije cijenio iskaz svjedoka odbrane M. S. kako pojedinačno tako i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene propustio izvesti zaključak da li je dokazana činjenica da je i ovaj optuženi učestvovao u tuči, to je po nalaženju ovog suda, učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, jer prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, a sto je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Kako se žalbom branitelja optuženog M. E. prvostepena presuda osnovano osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, to se ovaj sud nije mogao upustiti u ocjenu žalbenih navoda branitelja ovog optuženog koji se odnose na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, braniteljica optuženog A. A. smatra da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koje se odnose na motoriku A. A., obzirom da je ovaj optuženi nakon zadobijenog udarca u glavu od strane oštećenog H. A., dvije do tri minute imao „mrak pred očima“ uslijed čega nije ni mogao trčati niti učestvovati u tuči, jer navedeno po mišljenju braniteljice ovog optuženog, proizilazi iz iskaza vještaka Ž. dr. H.. Međutim, iz obrazloženja pobijane presude (strana 14. pasus 2.)

slijedi da je prvostepeni sud dao dovoljno jasne i konkretne razloge koji se odnose na okolnost da li je ovaj optuženi mogao da trči nakon zadobijenog udarca u glavu, cijeneći da iz iskaza vještaka Ž. dr. H. slijedi da je ovaj optuženi nakon zadobijenog udarca u glavu mogao trčati. Stoga nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH na koju braniteljica ovog optuženog žalbom ukazuje. Pored navedenog, valja primijetiti da braniteljica ovog optuženog u žalbi netačno interpretira iskaz vještaka dr. Ž. H. tvrdnjom da je navedeni vještak rekao da ovaj optuženi nije mogao trčati. Iz zapisnika o glavnom pretresu od 11.03.2016. godine, slijedi da je vještak na više puta postavljeno pitanje braniteljice o navedenom, samo kao hipotetičku mogućnost ostavio da ovaj optuženi nije mogao tračati, dok se decidno izjasnio da je optuženi A. A. mogao trčati.

Također, kada je riječ o žalbi braniteljice optuženog A. A. ovaj sud primjećuje da se žalbom braniteljice ovog optuženog ističe i niz drugih prigovora koji su označeni kao bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, ali se prema sadržini tih prigovora zapravo radi o osporavanju činjeničnih zaključaka prvostepenog suda, jer se oni odnose na analizu i ocjenu vjerodostojnosti iskaza svjedoka optužbe H. A. i H. A., koja je, po stanovištu žalbe, u prvostepenoj presudi pogrešna. Ovaj sud cijeni da su ovakvi žalbeni prigovori braniteljice optuženog A. A. usmjereni na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, o čemu će u nastavku ove presude biti riječi.

Žalbenim navodima braniteljice optuženog A. A. da svjedoku H. A. nije prijetila opasnost od optuženih pošto se ovaj svjedok nalazio u tramvaju a optuženi pješke išli prema E... i da pozivanje brata od strane ovog svjedoka (pozivanje oštećenog H. A.) nije bilo iz straha od optuženih, da ulazak oštećenog H. A. u tramvaj koji se kretao prema I... dok je njegov brat H. A. bio u tramvaju koji se kretao prema B... nije bio motivisan potrebom H. A. da zaštiti brata od optuženih, već da se braća H. obračunaju sa optuženim, ne dovodi se u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda da je optuženi A. A. učestvovao u tuči. Kako slijedi iz obrazloženja pobijane presude, prvostepeni sud je u ovom dijelu cijenio iskaze svjedoka H. A. i H. A. iz kojih slijedi da je H. A. prijetila opasnost i od optuženog A. A. i nakon ulaska istog u tramvaj jer je i ovaj optuženi hodao uporedo sa tramvajem i rukama upućivao prijatnje H. A. prije nego je ušao u tramvaj koji se kretao prema I..., pa je iz tog razloga H. A. pozvao telefonom svog brata A.. Stoga, tvrdnja braniteljice ovog optuženog da su se braća H. željela obračunati sa optuženim ukazuje proizvoljnom. Dakle, prvostepeni sud je, prema razlozima datim u obrazloženju pobijane presude, zaključak o tome da se ovaj optuženi želio obračunati sa H. A. i nakon ulaska istog u tramvaj (nakon prethodno verbalnog sukoba), temeljio na iskazima svjedoka H. A. i H. A., dajući pri tom razloge zbog kojih poklanja vjeru iskazima ovih svjedoka, koji razlozi nisu dovedeni u sumnju istaknutim žalbenim prigovorima braniteljice optuženog A. A..

Žalbeni navodi braniteljice optuženog A. A. da su iskazi svjedoka H. A. i H. A. nelogični i kontradiktorni, da je svjedok H. A. prešutio na glavnom pretresu činjenicu da je njegov brat A. bio u istom tramvaju u kojem su bili i optuženi, da je svjedok H. A. čekao brata na tramvajskoj stanici Otoka da izađe iz tramvaja u kojem su se nalazili i optuženi, da je ovaj svjedok kamenom udario jednog od optuženih (M. E.) u tramvaju, da je oštećeni H. A. bez ikakvog povoda u tramvaju šutnuo optuženog A. A. u glavu, ne dovode u pitanje zaključak prvostepenog suda o odlučnoj činjenici - da je optuženi A. A. bio sudionik tuče u kojoj je teško tjelesno ozlijeđen H. A.. Navedeni zaključak je, kako slijedi iz

obrazloženja pobijane presude, prvostepni sud temeljio na iskazima svjedoka H. A. i H. A. čiji iskazi su po stavu prvostepenog suda u odnosu na odlučne činjenice identični i dosljedni. Pravilnost iznesenog zaključka prvostepenog suda kao i kredibilitet ovih svjedoka, nije doveden u pitanje ranije navedenim žalbenim prigovorima braniteljice optuženog A. A., obzirom da se isti odnose na činjenice i okolnosti koje su prethodile predmetnom događaju i kao takvi ne odnose se na odlučnu činjenicu – da li je A. A. bio sudionik predmetne tuče. Stoga se ukazuje neosnovanim i žalbeni navod braniteljice ovog optuženog da je prvostepeni sud zaključak o krivnji optuženog A. A. temeljio samo na posljedici predmetnog događaja tj. da je jedno lice teško tjelesno ozljeđeno, a ne na konkretnim dokazima.

Kako ZKP FBiH ne propisuje da se u slučaju poznavanja (od ranije) optuženih ne može izvršiti radnja prepoznavanja u smislu odredbe člana 99. stav 3. ZKP FBiH, to se ukazuje neosnovanim žalbeni navod braniteljice optuženog A. A. da prvostepeni sud na osnovu ove istražne radnje nije mogao utvrđivati činjenicu prepoznavanja optuženih od strane svjedoka H. A. pošto je optužene, ovaj svjedok poznao od ranije tj. prije kritičnog događaja.

Iz navedenih razloga ovaj sud je žalbu braniteljice optuženog A. A. odbio kao neosnovanu.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da prvostepeni sud pri odlučivanju o krivičnopravnoj sankciji nije našao niti jednu otežavajuću okolnost na strani optuženih, što je po mišljenju tužitelja pogrešno. S tim u vezi tužitelj navodi da je prvostepeni sud propustio cijeliti okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno a naročito kontinuitet i iskazanu upornost optuženih pri izvršenju predmetnog krivičnog djela koja je rezultirala da grupa od nekoliko mladića nastavi napadati oštećenog H. A. dok je nepomično ležao na tlu ne pružajući bilo kakav otpor, nakon što mu je jedan od sudionika tuče (K. M.) nanio dvije teške tjelesne ozljede opasne po život, te da je prvostepeni sud dao prevelik značaj olakšavajućim okolnostima. Iz navedenih razloga, tužitelj smatra da se izrečenom uvjetnom osudom ne može postići svrha kažnjavanja u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja u odnosu na optužene A. A. i O. H. su osnovani, a budući da je prvostepena presuda u odnosu na optuženog M. E. zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ukinuta i u tom dijelu predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ovaj sud nije bio u prilici ispitati žalbene navode kantonalnog tužitelja i u odnosu na optuženog M. E..

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud pri odlučivanju o krivičnopravnoj sankciji cijenio kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženih njihovu neosuđivanost i činjenicu da se radi o mladim ljudima koji su tek postali punoljetni u vrijeme izvršenja krivičnog djela, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženih nije našao. Međutim, i po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je propustio cijeliti okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno i to kontinuitet i iskazanu upornost optuženih prilikom učinjenja krivičnog djela koja je manifestirana u više povezanih radnji prilikom čega je grupa od više mladića napala jednog mladića i u momentu kada je on nepomično ležao na tlu, ne pružajući bilo kakav otpor. Stoga je ovaj sud uvažio žalbu tužitelja te

optužene A. A. i O. H. za učinjeno krivično djelo Učestvovanje u tuči iz člana 174. KZ FBiH, primjenom odredaba iz člana 49. stav 1. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od po 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu im se na osnovu člana 57. KZ FBiH uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 26.05.2014. godine do 21.08.2018. godine, nalazeći da je ovako izrečena kazna srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženih, da je ista neophodna da bi se njome izrazila društvena osuda krivičnog djela i utjecalo na optužene da u buduće ne čine krivična djela kao i da se potakne njihovo prevaspitanje, da se utječe na ostale da ne čine ovakva krivična djela i da se utječe na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i opravdanosti kažnjavanja učinitelja, sve u smislu odredbe člana 42. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je, djelimičnim uvažavanjem žalbe kantonalnog tužitelja odlučio kao u izreci ove presude, i na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH prvostepenu presudu preinačio u odluci o krivičnopravnoj sankciji u odnosu na optužene A. A. i O. H., dok je djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog M. E., na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH presudu Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 020903 14 K od 22.04.2016. godine ukinuo u odnosu na ovog optuženog u tom dijelu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku prvostepeni sud će otkloniti bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju je ukazano ovom presudom, ponoviti do sada provedene dokaze, a po potrebi izvesti i druge dokaze za kojima se ukaže potreba, pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica i dokaza, moći donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničar
Roić Živana,s.r.

Predsjednica vijeća
Mujanović Ismeta,s.r.